

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

veauet. Man regnede imidlertid ikke med, at der ville blive en sådan knaphed på arbejdskraft og materialer, at byggeomkostningerne ville stige så stærkt. Mit parti er af den mening, at boligpolitikken fortsat bør være en sådan, at den billiggør boligen for den almindelige befolkning. Prisudviklingen er som tidligere nævnt usikker, men ingen regner med at komme tilbage til 1939's priser eller indtægtsforhold, og engang må spørgsmålet om de forskellige huslejeniveauer tages op. Det skulle nødigt gå som efter forrige verdenskrig, da man gav lejen fri, at hele lejestigningen går i udlejernes lomme.

Det må indrømmes, at det er meget vanskeligt at finde en praktisk løsning på disse store problemer, navnlig når man ikke ved, hvor omkostningsniveauet kommer til at ligge, men jeg må meget beklage, at ministeren ganske har undladt at stille noget forslag, der tilstræber at hindre, at vi, når den ekstraordinære huslejelovgivning ophører, kommer til at stå i en lignende situation som efter forrige verdenskrig.

Ligesom jeg på mit partis vegne kan give tilslutning til en forbedring af de børnerige familiers boligforhold, kan jeg give tilslutning til en forbedring af det fremtidige boligbyggeris standard, således at der bliver bedre pladsforhold for familier med børn. Jeg beder ministeren også have opmærksomhed henvendt på, at køkkener indrettes hensigtsmæssigt, således at husmoderens arbejdskraft spares mest muligt. Det har stor praktisk betydning.

Jeg vil tillige udtale min tilfredshed med forslaget om, at holliganvisningsudvalgene har pligt til at godkende forslag om udleje til forflyttede tjenestemænd, hvad enten tjenestemændene har ansøgt om forflyttelse eller ej.

Ministerens forslag er utvivlsomt fremsat som et forhandlingsgrundlag. At dømme efter politikernes stilling i fjor i den opløste huslejekommission skulle man have ment, at der var politisk mulighed for at komme til enighed mellem de gamle partier. Endeligt standpunkt til forslagets forskellige bestemmelser vil jeg, som allerede sagt, først tage i et kommende udvalg. På mit partis vegne kan jeg tilsige en saglig behandling af forslaget.

Alvilda Larsen: Må jeg, inden jeg begynder min tale, anmode den højtærede formand om tilladelse til at bringe nogle citater:

Jeg har for ikke så længe siden, både den

25. november og den 8. december, haft lejlighed til at beklage, at den højtærede boligministers lejelovforslag, som vi har til behandling her i dag, og som blev fremsat den 3. december, ikke er fremkommet langt tidligere i denne rigsdagssamling. Trods ministerens henvisninger i går til, at alt må tage sin tid, og at det ikke er så ligetil at foretage en omfattende revision af denne lovgivning, beklager jeg alligevel, at ministeren ikke har holdt det løfte, som blev givet os den 13. maj forrige år, da det af mit parti den 29. april stillede forslag kom til første behandling samtidig med ministerens forslag om uændret forlængelse af lejeloven til 31. december 1948. Dengang afviste ministeren vort forslag og henstillede, at vi trak det tilbage, idet vi til efteråret skulle nå frem til et forslag til en dybtgående revision af lejeloven. Meningen med den udtalelse kunne kun være, at den højtærede boligministers revisionsforslag ville foreligge ved rigsdagssamlingens begyndelse, således at det kunne behandles af rigsdagen i løbet af efterårsmånederne og søges gennemført inden nytår, til hvilken tid den gældende lov udløb. Det er ikke sket, og jeg må derfor fastslå, at det er den højtærede boligministers personlige ansvar, at fremsættelsen af dette lovforslag blev udskudt i oktober og november.

Om den højtærede boligministers forslag skal jeg sige, at sådan som det foreligger her med de ændringer i lejeloven, der er foreslået af ministeren, kan vi i det store og hele tilslutte os det. Der kan være enkelt-heder, som vi ønsker anderledes affattet, men det er underordnet i denne forbindelse. Det afgørende er, som jeg også sagde den 8. december, at boligministerens revisionsforslag for sit positive indholds vedkommende er en gentagelse af det forslag, som mit parti tidligere har stillet her i salen, nemlig både den 29. april og den 25. november i fjor. Når jeg udtrykker mig på den måde, at jeg siger for sit positive indholds vedkommende, skyldes det, at forslaget efter min opfattelse også har sine negative sider derved, at det ikke har medtaget alle de mindstekrav til en forbedret lejelov, som mit parti har foreslået, og da den højtærede boligminister ikke har givet udtryk for, at hans forslag ikke skulle kunne blive bedre, end det er, så skal jeg senere komme tilbage til disse mangler ved forslaget.

Fra de borgerlige partiers side har man gjort gældende, at den højtærede boligministers forslag på andre områder har afgørende mangler. Denne kritik kan jeg på ingen måde deltage i. Når ministeren ikke stiller